

trest s použitím § 91 tr. z. v rámci trestnej sadzby, domáha sa zrejme zmätočnou sťažnosťou do veľkej výmery trestu sníženia trestu na mieru prvostupňovým rozsudkom určenú. Sníženie trestu v rámci trestnej sadzby nemôžu podľa odst. 2 § 33 por. nov. strany navrhovať. Zmätočná sťažnosť, ktorá sa však takého sníženia domáha, je zákonom vy-
lúčená a bola podľa odst. 3 § 434 tr. p. odmietnutá.

Čís. 5204.

Jen ta časť listiny má sa považovať za verejnou listinu, v níz úrad alebo osoba verejné dôvery něco nařizuje, prohlašuje, ustanovuje alebo potvrdzuje.

V prípade kvalifikace podle § 392 tr. zák. bezprávný majetkový zisk nebo majetková škoda musí pocházeti ze samého padělání veřejné listiny a jejího přímého upotřebení.

Když se stalo padělání veřejné listiny jen za tím účelem, aby podporovalo další zločinnou činnost obžalovaného, nelze tuto jeho činnost kvalifikovati jako samostatný zločin, nýbrž celou trestnou činnost nutno posuzovati jednotně ve smyslu § 95 tr. zák.

I když pachatel při padělání soukromé listiny porušil svým činem zákon ve dvou směrech (§§ 401, 403, odst. 1, § 404 tr. zák.), jde o jediný trestný čin, stalo-li se porušení zákona v jedné listině.

(Rozh. ze dne 29. ledna 1935, Zm IV 661/34.)

Nejvyšší soud přezkoumal trestní věc proti V. J. a spol., obžalovaným pro zločin zpronevěry a j., a na základě veřejného líčení následkem zmateční stížnosti obžalovaného V. J. vynesl tento rozsudek:

Nejvyšší soud z úřední povinnosti zrušuje z důvodu věcné zmatečnosti podle bodu 1 b) § 385 tr. ř. rozsudky obou soudů nižších stolic, pokud jimi bylo v souhlasu s obžalovacím spisem uznáno, že obžalovaný kromě zločinu padělání soukromé listiny podle §§ 401, 403, č. 1 tr. z. spáchal, a) v případě uvedeném pod II—3) v rozsudku soudu první stolice též zločin padělání veřejné listiny podle §§ 391, 392 tr. z., b) v případě uvedeném pod II—4) zločin padělání soukromé listiny podle §§ 404, 403, čis. 1 tr. z., a kvalifikuje tyto zločiny každý jako zločin padělání soukromé listiny, kvalifikovaný v případě uvedeném pod II—3) podle §§ 401, 403, čis. 1 tr. z., v případě uvedeném pod II—4) podle §§ 401, 403, čis. 1 a 404 tr. z.

Z d ů v o d ů:

Zkoumaje při vyřizování zmateční stížnosti rozsudek odvolacího soudu co do zmatků, k nimž jest přihlížeti z povinnosti úřední, shledal nejvyšší soud toto: Soud první stolice uznal v odst. II—3 rozsudku obžalovaného mimo jiné též vinným, že dne 10. srpna 1928 předložil u G-ské ľudové banky k eskomptu směnku vystavenou na 2.200 Kč, kterou podepsal bez svolení a vědomí O. B. jménem tohoto jako vydavatele a bez svolení a vědomí J. B-ové jménem této jako akceptantky a

konečně bez svolení a vědomí vdovy M. Š-ové jménem této jako rubopisce. Při tom, chtěje si ulehčiti eskompt uvedené směnky, vyhotovil dne 11. srpna 1928 v R. datované osvědčení, podle něhož J. B-ová jako osoba negramotná zmocňuje svého manžela A. B., aby v jejím jméně podepsal směnku znějící na 2.200 Kč i její prolongace, a že takto vyhotovené osvědčení sám opatřil ověřovací klausulí okresního soudu v R., jakož i nepravým podpisem soudního asistenta I. S. a kulatým razítkem zmíněného okresního soudu, načež toto předložil právnímu zástupci G-ské ľudové banky v R. Dr. L. R., který v domnění, že podpisy na směnce a osvědčení samo jsou pravé, na žádost obžalovaného doporučil vyplatiti žádanou půjčku, následkem čehož padělaná směnka byla skutečně uvedeným ústavem eskomptována. Tyto činy obžalovaného kvalifikoval soud první stolice, jak je výše zmíněno v rozsudkovém výroku pod a), jednak jako zločin padělání soukromé listiny podle §§ 401, 403, čís. 1 tr. zák., jednak jako zločin padělání veřejné listiny podle §§ 391, 392 tr. z. Tato kvalifikace jest mylná.

Za veřejnou listinu jest ve smyslu předpisů trestního zákona považovati takovou listinu, kterou vystavil veřejný úřad v oboru své působnosti, nebo kterou vystavila osoba požívající veřejné důvěry v oboru své činnosti. Z tohoto pojmu plyne, že jen ta část dotyčné listiny má se považovati za veřejnou listinu, ve které úřad anebo osoba veřejné důvěry něco nařizuje, prohlašuje, ustanovuje anebo potvrzuje. Když však jsou ve veřejné listině i takové části, které nepocházejí od veřejného úřadu anebo od osoby veřejné důvěry, aneb části, ve kterých úřad aneb tato osoba při vzniku jich v oboru své působnosti neúčinkuje, tato část nespadá pod pojem veřejné listiny, nýbrž má se považovati za soukromou listinu. Proto může býti v tomto případě za veřejnou listinu považována pouze část obsahující ověřovací klausuli a padělání této tvoří skutkovou podstatu zločinu podle § 391 tr. z.

Ke skutkové podstatě zločinu podle § 392 tr. z. se vyžaduje, aby se pachatel dopustil zločinu podle § 391 tr. z. v úmyslu, aby si tím opatřil bezprávný majetkový zisk aneb někomu způsobil na majetku škodu, a z toho plyne, že tento bezprávný majetkový zisk nebo majetková škoda musí pocházeti ze samého padělání veřejné listiny a jejího přímého upotřebení. Takový úmysl obžalovaného nelze však dovoditi ani z obsahu padělané listiny, ani jinak ze zjištěného skutkového stavu, z něhož vychází, že se padělání stalo jen za tím účelem, aby jím byla umožněna aneb podporována další zločinná činnost, totiž padělání směnky a umožnění jejího eskomptu. Čin obžalovaného, že padělal zmíněnou ověřovací klausuli, nelze proto podřaditi pod ustanovení § 392 tr. z. Poněvadž pak, jak ze zjištěného skutkového stavu plyne, padělání veřejné listiny se stalo jen za účelem, aby podporovalo další zločinnou činnost obžalovaného — padělání směnky — nelze tuto činnost obžalovaného kvalifikovati jako samostatný zločin padělání veřejné listiny podle § 391 tr. z., který by byl v materiálním souběhu podle § 96 tr. z. se zločinem padělání soukromé listiny podle §§ 401, 403, čís. 1 tr. z., nýbrž jde tu jen o ideální souběh dvou zločinů ve smyslu § 95 tr. z. Podle rozsudku soudu první stolice byl obžalovaný uznán vinným, že u filiálky S. banky úč. spol. v Ř. předložil 2. října 1928 směnku vystavenou na 1.300 Kč, kterou podepsal bez svolení a vědomí A. P-é jménem této jako rubopisce, a takto

padělanou směnku, na niž si vyžádal podpis od vdovy M. Š-ové jako akceptantky v době, kdy ještě směnka nebyla vyplněna co do výše směnečné částky, s ujištěním, že směnku vystaví jen na 700 Kč — a eskomptoval ji u zmíněného ústavu. Tento čin kvalifikoval soud první stolice jednak jako zločin padělání soukromé listiny podle §§ 401, 403, čís. 1 tr. z., jednak jako zločin padělání soukromé listiny podle §§ 404, 403, čís. 1 tr. z. Tato kvalifikace jest rovněž mylná. Obžalovaný porušil sice svým činem zákon ve dvou směrech, avšak porušení zákona stalo se v jedné listině a jde tedy o jediný trestný čin, totiž zločin padělání soukromé listiny, který se má kvalifikovati podle §§ 401, 403, čís. 1 a 404 tr. z. K těmto vadám, které tvoří věcný důvod zmatečnosti podle bodu 1b) § 385 tr. ř., měl podle ustanovení posledního odstavce tohoto paragrafu přihlížeti odvolací soud z povinnosti úřední. Poněvadž se tak nestalo, zrušil nejvyšší soud z tohoto důvodu zmatečnosti rozsudky obou soudů nižších stolic podle předpisu 1. odstavce § 33 por. nov. ve zmíněné části co do kvalifikace a v důsledku toho i co do výroku o trestu a rozhodl, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Čís. 5205.

Společenstva podle zákona čís. 70/1873 ř. z. mají se omeziti jen na činnost hospodářskou; zodpovědnost předsedy konsumního spolku s hlediska přečinu podle § 88 zák., dopustil-li jako pořadatel společenstevního dne, by tento den měl ráz stranicko-politického projevu.

(Rozh. ze dne 30. ledna 1935, Zm I 769/33.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmatečnou stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Liberci ze dne 10. června 1933, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem podle § 88 zák. o společenstvech ze dne 9. dubna 1873 čís. 70 ř. z.

Z d ů v o d ů:

Pod označením zmatku čís. 9a) § 281 tr. ř. snaží se stěžovatel především dokázati, že obor působnosti vymezený stanovami společenstva — potravního spolku — překročen nebyl.

První část výtek, opírající se o neúplnou citaci zprávy výboru poslanecké sněmovny (viz Dr. Josef Kaserer »Das Gesetz vom 9. April 1873 über Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften«, str. 75), vychází z vývoje hospodářského a politického života za 60 roků následujících po vydání zákona a nikoliv ze znění zákona, takže úvahy ty, snad vhodné de lege ferenda, nelze považovati za provedení zmatku čís. 9a) § 281 tr. ř. podle zákona. Ostatně úplnější citace zmíněné zprávy výboru, projevující úmysl zákonodárcův, přesvědčila by stěžovatele o opaku jeho názoru, když zpráva výslovně uvádí, že společenstva mají se omeziti skutečně pouze na činnost hospodářskou a, chtějí-li působiti i na poli jiném, nesmí se společenstvo tvořiti na podkladě zákona jako společenstvo, nýbrž jako spolek podříditi zákonu jinému. Jsou tedy liché veškeré ná-